

Arrest

nr. 72 376 van 21 december 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 15 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat T. LUST en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Armeens staatsburger, afkomstig uit Atharbekyan en woonachtig in het dorp Aratashen. U bent getrouwd met (A.T.) (O.V. 6.745.468) met wie u twee minderjarige zonen heeft, Arsen (O.V. 6.745.468) en Hakob (T.) (O.V. 6.745.468).

In de zomer van 2008 start uw man zijn eigen broodbakkerij in Aratashen. Daarvoor krijgt hij financiële hulp van (G.A.), de schoonvader van zijn nicht. (A) is financieel verantwoordelijke bij Ara & Aytsemnik, het bedrijf van de vrouw van generaal (M.G.). De winst van de zaak van uw man verdeelt hij onderling met Ayvazyan.

Op 19 november 2010 wordt (A.) neergeschoten in zijn auto. Hij wordt overgebracht naar het ziekenhuis van Yerevan waar hij op 28 november 2010 overlijdt aan zijn verwondingen.

Op 2 december 2010 komen handlangers van (G.) uw man meenemen van zijn bakkerij naar het pensionaat van (G.). Daar krijgt hij van de generaal zelf te horen dat (A.) veertig miljoen dram schulden heeft bij hem, omdat hij geld verduisterd heeft in het bedrijf van zijn vrouw. Aangezien de generaal weet dat (A.) in de winst van zijn zaak deelt, draagt hij uw man op de schulden in zijn plaats terug te betalen. Hij krijgt daarvoor twintig dagen de tijd. Uw man wordt geslagen en daarna teruggebracht naar zijn bakkerij.

Als hij die avond thuiskomt bespreken jullie het incident en komen tot de conclusie dat jullie (A.)s schulden niet kunnen terugbetalen.

Uiteindelijk verlaat u Armenië samen met uw gezin op 17 december 2010. Van Yerevan vliegt u naar Athene en daarna naar Parijs. Van daar gaat u met de wagen naar België waar u diezelfde dag aankomt en op 24 december 2010 asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: kopies van uw geboorteakte en van die van uw zonen.

B. Motivering

U verklaart dat u zich voor uw asielaanvraag enkel beroept op de problemen van uw man en dat u zelf geen andere problemen meegemaakt heeft (CGVS p. 6). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw man door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofdte evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw man is genomen, dient verwezen te worden naar de beslissing van deze laatste:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u en uw gezin met de dood bedreigd worden door generaal (M.G.). Hij zet u onder druk omdat (G.A.), die geld in uw bakkerij investeerde, hem nog geld schuldig is. Via u wil (G.) zijn geld terugkrijgen. Het Commissariaat-generaal is echter van oordeel dat u er niet in slaagt uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Ten eerste verklaart u dat (G.A.) een familielid is van u, meer bepaald de vader van de man van uw nicht (A.T.) (CGVS p. 9-10). Deze bewering kan u echter niet hard maken met enig begin van bewijs. Verder verklaart u dat (A.), net als uzelf, één miljoen dram investeerde in uw bakkerij (CGVS p. 10). Ook van deze investering legt u geen enkel begin van bewijs voor. Dit is opmerkelijk, te meer omdat u met de door u voorgelegde documenten (zie onder + documenten 6, 7, 11, 12 in administratief dossier) wel aantoonde dat uw broodzaak geregistreerd stond bij de daartoe bevoegde overheidsdiensten. Het is echter bijzonder vreemd dat de ene investeerder die de helft van de investering financierde, wel geregistreerd zou staan en de andere mede-eigenaar niet. U verklaart hieromtrent niet te weten waarom (A.) niet geregistreerd stond (CGVS p. 14). Deze bewering is bijzonder pover aangezien de bakkerij waarin (A.) voor de helft investeerde, de kern van uw asielrelaas uitmaakt.

Ten tweede verklaart u dat u na (A.)s dood vernam dat hij geld had verduisterd in het bedrijf van (G.)s vrouw, dat hij op die manier nog geld moest aan (G.) en dat (G.) u bedreigde om aan hem geld terug te betalen omdat hij wist dat (A.) geld had geïnvesteerd in uw bakkerij en daar ook winst uit haalde (CGVS p. 8, p. 10, p. 12). Als u gevraagd wordt hoe (G.) wist dat (A.) winsten incasseerde van uw bakkerij, verklaart u dat (A.) dat in zijn vriendenkring verspreid had (CGVS p. 14). Dit is hoogst opmerkelijk en bijzonder moeilijk aan te nemen. Als (A.) (een deel van) het geld dat hij zou verduisterd hebben in het bedrijf van (G.)s vrouw daadwerkelijk in uw bakkerij zou geïnvesteerd hebben en in ruil daarvoor mee zou geprofiteerd hebben van de winsten van uw bakkerij waardoor u na zijn dood door (G.) gedwongen zou worden (A.)s schulden terug te betalen, is het heel ongeloofwaardig dat (A.) onder zijn vrienden bekend zou gemaakt hebben dat hij het verduisterde geld in uw bakkerij geïnvesteerd had. Gezien de grootte van het verduisterde bedrag (40 miljoen dram, CGVS p. 8) en de machtige positie die (G.) in Echmiatsin bekleedt, had (A.) er immers alle belang bij zijn misdaad (i.e. het verduisteren van geld) niet in de openbaarheid te brengen.

Ten derde, wat betreft uw reisroute, verklaart u van de luchthaven van Zvartnots (Yerevan) via Athene naar Parijs gevlogen te zijn. U gebruikte daarbij uw eigen paspoort. U verklaart dat daar een Schengenvisum in stond (dat de passeur geregeld had), maar van welk land weet u niet – hoewel u verklaart erin gekeken te hebben (CGVS p. 6-7). Deze verklaringen zijn echter weinig geloofwaardig. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u niet weet van welk land het visum in uw paspoort precies was. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u bewust mogelijk belangwekkende informatie achterhoudt voor de Belgische asielinstanties over het moment, de wijze waarop en/of de redenen waarom u uit het land vertrokken bent. De geloofwaardigheid van uw asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang.

Concluderend dient gesteld te worden dat u de door u aangehaalde vrees voor vervolging of het lijden op ernstige schade niet aannemelijk kan maken. De documenten die u neerlegt veranderen niets aan deze beslissing. De eerste pagina's van uw paspoort, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw militair boekje, uw rijbewijs en het registratiebewijs van uw wagen bevatten louter persoonsgegevens die hier niet betwist worden. De drie internetartikels over (G.A.) bevestigen zijn dood maar hebben geen betrekking op de problemen die u persoonlijk ondervonden zou hebben en zijn niet van die aard dat ze bovenstaande bevindingen zouden kunnen weerleggen. De attesten van de belastingdienst van Echmiatsin en de gemeentediensten van Aratashen bevestigen uw registratie als zelfstandige en meer bepaald van uw broodzaak, maar tonen niet aan dat u als gevolg daarvan problemen zou ondervonden hebben."

De geboorteaktes van u en uw zonen bevatten louter persoonsgegevens van u en uw kinderen, die hier niet betwist worden. Bijgevolg veranderen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Verzoekster beroept zich in haar verzoekschrift op dezelfde argumentatie als deze die werd ontwikkeld in het verzoekschrift van haar echtgenoot, gekend bij de Raad onder rolnummer 82 972.

De Raad oordeelde ten aanzien van haar echtgenoot bij arrest nr. 72 375 van 21 december 2011 als volgt:

"2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Aangezien verzoeker verweten wordt niet voldoende bewijsstukken voor te leggen, brengt verzoeker twee stukken bij in het verzoekschrift waaruit de familieband tussen verzoeker en (A.) moet blijken. Verzoeker meent dat hij aan de op hem rustende bewijslast heeft voldaan.

Waar het CGVS stelt dat verzoeker niet hard kan maken dat (A.) één miljoen dram heeft geïnvesteerd in zijn bakkerij, betoogt verzoeker dat (A.) in het bezit was van verschillende benzinestations en verschillende postjes heeft. Volgens verzoeker was zijn bakkerij tegenover de verschillende andere projecten van (A.) iets klein. Waarschijnlijk achtte (A.) het niet nuttig om geregistreerd te staan daar dit maar een nevenactiviteit was. Bovendien investeerde hij met verduisterd geld uit het bedrijf van de vrouw van generaal (G.) zodat het logisch is dat hij niet officieel was ingeschreven. (A.) werkte niet in de bakkerij van verzoeker, hij was enkel investeerder en deelde mee in de gemaakte winst.

De bestreden beslissing stelt dat het niet geloofwaardig is dat (A.) zou verklaard hebben in zijn vriendenkring dat hij geïnvesteerd had in de bakkerij van verzoeker. Verzoeker is van mening dat hem niet kan worden verweten dat dit niet verstandig was van (A.). Het zou beter zijn indien (A.) hier niets over had gezegd. Verzoeker kan erin komen dat dit ongeloofwaardig lijkt. Nochtans is verzoeker formeel dat het is gebeurd zoals hij verklaard heeft. Verzoeker is van mening dat hij niet het slachtoffer kan worden van het domme gedrag van (A.).

Waar het CGVS zich vragen stelt bij de reisroute van verzoeker omdat hij niet weet van welk land zijn Schengenvisum was, wenst verzoeker de informatie niet te betwisten waarop het CGVS zich baseert. Het CGVS stelt enkel dat "de mogelijkheid" bestaat. Volgens verzoeker is het geenszins zo dat iedere persoon die Europa binnenkomt aan strenge controles onderworpen wordt. Verzoeker is formeel dat hij en zijn echtgenote niet aan dergelijke controles onderworpen zijn. Indien dat wel het geval was geweest, zou hij misschien op de hoogte zijn geweest van het land waarop zijn Schengenvisum betrekking had. Er is verzoeker nooit veel gevraagd, zodat hij zonder problemen België is binnengekomen. De mogelijkheid tot het onderwerpen aan strenge controleverplichtingen staat niet gelijk aan het verplicht onderwerpen ervan.

Verzoekers menen dat er elementen zijn om aan te nemen dat de vluchtelingenstatus moet worden toegekend. Het verhoor voor het CGVS is dermate gedetailleerd dat het onmogelijk is dat verzoekers een verhaal opdissen. In casu is verzoeker 2 uur 30 verhoord en zijn echtgenote anderhalf uur. Het CGVS kon geen enkel verschil vinden in de door verzoekers afgelegde verklaringen. Verzoeker verklaart formeel dat hij geen andere reden had om naar België te komen.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de

waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Waar verzoeker stelt dat hij twee documenten neerlegt die zijn familieband met (A.) aantonen, blijkt uit de vertaling dat het inhoudelijk hetzelfde document betreft, opgesteld in het Armeens en in het Russisch. Behoudens de vaststelling dat de documenten faxkopieën zijn, waaraan geen authenticiteitswaarde kan aan worden toegekend daar deze gemakkelijk te manipuleren zijn door knippen en plakwerk, wordt tevens vastgesteld dat de documenten mogelijk de (verre) familieband aantonen tussen verzoeker en (A.) aangezien voornoemde "de schoonvader is van de nicht van verzoeker", maar nog geen bewijs vormen van verzoekers problemen in Armenië die hem ertoe zouden hebben genoopt om Armenië te verlaten.

Verzoeker verklaarde dat hij niet wist om welke reden (A.) niet geregistreerd stond als mede-eigenaar van de bakkerij, terwijl hij toch een miljoen dram had geïnvesteerd (gehoor CGVS, p.14). Verzoeker ontwikkelt in het verzoekschrift een post factum verklaring die bovendien gebaseerd is op louter vermoedens aangaande het feit dat de heer (A.) zich niet liet registreren als mede-eigenaar van de bakkerij. Het is niet aannemelijk dat een persoon een aanzienlijke investering doet in een bedrijf dit niet officieel kenbaar wil maken aangezien hij hierdoor een bijzonder groot risico loopt om de gedane investering en/of winsten te mislopen.

Tevens is de bewering van verzoeker dat (A.) niet officieel wilde ingeschreven zijn omdat hij investeerde met verduisterd geld, in contrast met verzoekers verklaring dat (A.) zou hebben rondverteld dat hij had geïnvesteerd en mede-eigenaar was van de bakkerij van verzoeker. Er moet worden opgemerkt dat het hoogst opmerkelijk en moeilijk aan te nemen is dat (A.) in zijn vriendenkring zou hebben rondgebazuind dat hij had geïnvesteerd in de bakkerij van verzoeker en de winsten incasseerde. Immers, terecht is opgemerkt dat (A.) er alle belang bij had dat zijn misdaad (het verduisteren van 40 miljoen dram) niet in de openbaarheid kwam. Bijgevolg is het zeer onwaarschijnlijk dat (A.) dit zelf zou hebben rondverteld.

Gelet op voormelde elementen dient besloten te worden dat verzoekers relaas inzake de problemen die (G.), door toedoen van (A.), niet geloofwaardig zijn omdat de verzoeker zijn professionele relatie met (A.) niet aannemelijk maakt.

Kritiek op het overtuigend motief inzake de reisweg kan zijn geloofwaardigheid niet herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. Verzoeker ontwikkelt geen middel inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet."

Derhalve dient aan verzoekster de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS